31999R1661

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1661/1999
z dnia 27 lipca 1999 r.
ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie zasad regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu [1], zmienione rozporządzeniem (WE) nr 686/95 [2], w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Opad radioaktywnego cezu po wypadku, jaki miał miejsce w elektrowni atomowej w Czernobylu w dniu 26 kwietnia 1986 r., dotknął wiele krajów trzecich; odnotowano powtarzające się przypadki niezgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia radioaktywnego dostaw pewnych typów grzybów importowanych z niektórych krajów trzecich.

(2) Podobny opad radioaktywny dotknął pewnych części terytoriów niektórych Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

(3) Obszary zalesione są w większości przypadków naturalnym środowiskiem grzybów nieuprawnych (produkty wymienione w załączniku I), a takie ekosystemy mają tendencję do zatrzymywania radioaktywnego cezu w procesie cyklicznej wymiany pomiędzy glebą a roślinnością.

(4) W wyniku czego trwające nadal skażenie grzybów nieuprawnych radioaktywnym cezem, od dnia wystąpienia wyżej wymienionego wypadku, nie zmniejszyło się, a nawet mogło się zwiększyć w przypadku pewnych gatunków.

(5) W roku 1986 Komisja przeprowadziła, a następnie dokonała uaktualnień oceny możliwych rodzajów ryzyka dla zdrowia ludzkiego, związanych z produktami żywnościowymi skażonymi radioaktywnym cezem; ocena możliwego ryzyka nie straciła na ważności, biorąc pod uwagę okres aktywności promieniotwórczej wymienionej substancji; ponadto maksymalny dopuszczalny poziom skażenia jest zasadniczo zgodny z poziomem zalecanym przez Komisję ds. Codex Alimentarius.

(6) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 737/90 Państwa Członkowskie są zobowiązane do przeprowadzania kontroli produktów pochodzących z krajów trzecich.

(7) Szczegółowe zasady dotyczące zastosowania tego rozporządzenia znajdują się w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1983/88 [3].

(8) Jak wynika ze względów przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu, istnieje potrzeba uaktualnienia tych przepisów oraz uzupełnienia ich o szczegółowe warunki regulujące import pewnych produktów.

(9) Dyrektywą Rady 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów [4] ustanowiono system szybkiej wymiany informacji.

(10) Środki *in situ* na terytorium Państw Członkowskich Unii Europejskiej wynikają ze zobowiązań prawnych tych Państw zgodnie z art. 35 i 36 Traktatu, środki wspólnotowe, o których była już mowa, oraz krajowe środki i kontrole, które łącznie pod względem równoważności efektów są rónoważne tym, które są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu; Komisja podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby Państwa Członkowskie skutecznie wypełniały swoje prawne zobowiązania w tym zakresie.

(11) Nawet jeśli w przyszłości będzie wymagało rozważenia przyjęcie przepisów nakazujących pobierania próbek i przeprowadzania analiz różnych produktów rolnych, istnieje natychmiastowy wymóg zaostrzenia tychże przepisów w odniesieniu do grzybów.

(12) W celu zapewnienia skuteczniejszej kontroli konieczne jest w konsekwencji określenie ograniczonej liczby urzędów celnych, gdzie pewne produkty będzie można poddawać procedurze celnej w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej.

(13) Listy urzędów celnych oraz krajów trzecich mogą w razie potrzeby podlegać przeglądom, przy uwzględnieniu między innymi zgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia w przyszłości oraz innymi informacji pozwalającymi Komisji ocenić, czy istnieje potrzeba utrzymania danego państwa trzeciego na liście zawartej w załączniku IV.

(14) Z tych samych przyczyn dla każdej przesyłki takich produktów są sporządzane certyfikaty eksportowe, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 737/90.

(15) Właściwe władze Państw Członkowskich są upoważnione do nakładania opłat, według swojego wyłącznego uznania, za pobieranie próbek i przeprowadzanie analiz oraz niszczenie produktu lub jego zwrot, pod warunkiem że przy wykonaniu opcji zniszczenia lub zwrotu produktu zostanie zachowana zasada proporcjonalności, oraz pod warunkiem że w żadnym wypadku nałożone opłaty nie przekroczą ponoszonych kosztów.

[1] Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1.
[2] Dz.U. L 71 z 31.3.1995, str. 15.
[3] Dz.U. L 174 z 6.7.1988, str. 32.
[4] Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 24.

(16) Przepisy ustanowione poniżej są zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty Europejskiej, w szczególności tymi wynikającymi z umów ustanawiających Światową Organizację Handlu, uwzględniając prawo Wspólnoty do przyjmowania i stosowania środków koniecznych do osiągnięcia wybranego poziomu ochrony sanitarnej na terytorium jej Państw Członkowskich.

(17) Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają w zgodzie z opinią komitetu *ad hoc*, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 737/90,

PRZYJMUJE NINIESZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kontrole poziomu promieniotwórczości w odniesieniu do cezu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90, w produktach, o których mowa w art. 1 tego samego rozporządzenia, w celu przestrzegania maksymalnych dopuszczalnych poziomów ustanowionych przez to rozporządzenie są przeprowadzane przez Państwa Członkowskie, w których produkty dopuszczane są do swobodnego obrotu i najpóźniej w tym czasie.

2. Kontrole są przeprowadzane przez pobieranie próbek zgodnie z następującymi minimalnymi warunkami:

a) bez uszczerbku dla ust. 3 lit. b) decyzja Państwa Członkowskiego dotycząca intensywności przeprowadzanych kontroli jest podejmowana przy uwzględnieniu w szczególności stopnia skażenia kraju, z którego pochodzą produkty, charakterystyki produktów, wyników poprzednich kontroli oraz certyfikatów eksportowych, o których mowa w art. 3;

b) bez uszczerbku dla dalszych działań przewidzianych w art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 737/90, w przypadku gdy stwierdzi się, że produkt pochodzący z państwa trzeciego przekracza dopuszczalne maksymalne poziomy skażenia, nasila się kontrole wszystkich produktów tego samego rodzaju pochodzących z tego samego państwa trzeciego.

3. Kontrole określonych produktów są przeprowadzane zgodnie z następującymi zasadami:

a) dla zwierząt przeznaczonych na ubój, kontrole są przeprowadzane bez uszczerbku dla przepisów celnych ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 [1] oraz rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 [2] oraz bez uszczerbku dla wymogów zdrowotnych zwierząt. Kontrola celna w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu jest uzależniona od przedstawienia certyfikatu wydanego przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę czy dane mięso zostało poddane odpowiednim badaniom i czy te badania wykazały, iż maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia nie zostały przekroczone;

b) dla produktów wymienionych w załączniku I, pochodzących z państw trzecich wymienionych w załączniku IV, kontrole dokumentów są przeprowadzane na podstawie odpowiednio wypełnionych certyfikatów eksportowych, o których mowa w art. 3, dołączonych do każdej dostawy. Każda dostawa o wadze przekraczającej 10 kg świeżego produktu lub jego odpowiednika jest poddawana systematycznemu pobraniu próbek oraz analizie, przy uwzględnieniu informacji zawartych w certyfikacie eksportowym. Takie produkty mogą być poddawane kontroli celnej w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu na terenie docelowych Państw Członkowskich wyłącznie w ograniczonej liczbie urzędów celnych wymienionych w załączniku III.

4. Gdy zostaje stwierdzona niezgodność danego produktu z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia, właściwe władze Państwa Członkowskiego mogą zażądać, aby importowany produkt został zniszczony lub zwrócony do kraju pochodzenia. W tym drugim przypadku do władz celnych, które odmówiły dopuszczenia produktu do swobodnego obrotu, zostaje wysłane pisemne potwierdzenie, iż produkt opuścił terytorium Wspólnoty Europejskiej.

5. Dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1, właściwe władze mogą, według swojego wyłącznego uznania, nałożyć opłaty na importera za pobranie i analizę próbek produktów mające na celu sprawdzenie zgodności z rozporządzeniem (EWG) nr 737/90. Dla przesyłek, odnośnie do których stwierdzono przekroczenie maksymalnych dopuszczalnych poziomów skażenia, właściwe władze mogą także uzyskać od importera zwrot kosztów związanych ze zniszczeniem przesyłki lub jej zwrotem do kraju pochodzenia.

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie poprzez analogię stosuje art. 8 dyrektywy 92/59/EWG w celu niezwłocznego poinformowania Komisji o odnotowanych przypadkach niezgodności z przepisami dotyczącym maksymalnych dopuszczalnych poziomów skażenia, ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 737/90, podając kraj pochodzenia, opis i określenie stopnia skażenia towarów, rodzaj środka transportu, eksportera oraz decyzję, jaka została podjęta w stosunku do danego towaru.

2. Państwa Członkowskie wskazują Komisji organy wyznaczone do przeprowadzania kontroli.

3. Komisja niezwłocznie informuje Państwa Członkowskie o odnotowanych przypadkach niezgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia poprzez System Wczesnego Ostrzegania Wspólnoty ustanowiony na mocy dyrektywy 92/59/EWG.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że certyfikaty eksportowe wydawane przez właściwe władze państw trzecich wymienionych w załączniku IV stanowią zaświadczenie, iż produkty, do których zostały dołączone, są zgodne z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia ustanowionymi w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90. Certyfikaty eksportowe są sporządzane przy wykorzystaniu formularza drukowanego na białym papierze zgodnie z szablonem przedstawionym w załączniku II.

2. Komisja przekaże Państwom Członkowskim otrzymane informacje dotyczące organów upoważnionych do wydawania certyfikatów eksportowych w krajach trzecich.

[1] Dz.U. L 302 z 13.10.1992, str. 1.
[2] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Rozporządzenie (EWG) nr 1983/88 traci moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 1999 r.

W imieniu Komisji

Ritt BJERREGAARD

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

LISTA PRODUKTÓW, DLA KTÓRYCH MAJĄ ZASTOSOWANIE PRZEPISY ART. 1 UST. 3 LIT. B)

Kody CN	
ex 0709 51	Grzyby, świeże lub chłodzone, inne niż grzyby uprawne
ex 0710 80 69	Grzyby (surowe lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, inne niż grzyby uprawne
ex 0711 90 60	Grzyby wstępnie zakonserwowane (na przykład dwutlenkiem węgla, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, inne niż grzyby uprawne
ex 0712 30 00	Grzyby suszone, w całości, siekane, w plasterkach, kruszone lub w proszku, ale nie poddane dalszemu przetworzeniu, inne niż grzyby uprawne
ex 2001 90 50	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane octem, lub kwasem octowym, inne niż grzyby uprawne
ex 2003 10 80	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane substancją inną niż ocet, lub kwas octowy, inne niż grzyby uprawne

ZAŁĄCZNIK II

CERTYFIKAT EKSPORTOWY NA PRODUKTY ROLNE (DLA KAŻDEGO GATUNKU JEDEN CERTYFIKAT)

Przy wejściu do swobodnego obrotu, niniejszy certyfikat należy przedłożyć w trzech kopiach, które zostaną zatrzymane przez urząd celny.

Deklaracja eksportera

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	5. Kraj pochodzenia	6. Kraj docelowy
2. Odbiorca (nazwa, pełny adres, państwo)	7. (Numery) (faktury)	
3. Numery identyfikacyjne środków transportu	8. Liczba i rodzaj opakowań	9. Znaki i numery partii
4. Opis produktów	10. Masa brutto (kg)	11. Masa netto (kg)
12. Ja niżej podpisany będąc osobą odpowiedzialną za ww. wywożone towary, poświadczam prawdziwość informacji zawartych powyżej Data Miejsce Nazwa (drukowanymi literami) Podpis (2)		

Zaświadczenie laboratoryjne

13. Liczba próbek poddanych analizie pobranych z ww. produktów:	15. Dane laboratorium (nazwa, pełny adres, państwo)
14. Odnotowane poziomy radioaktywności każdej próbki (Bq/kg) (proszę określić numer partii dla każdej próbki): Raport nr ..... Data ..... Niniejszy raport należy okazać bezzwłocznie na każde żądanie organów kontroli.	16. Akredytowane przez (nazwa i adres instytucji)
	17. Data, nazwa (drukowanymi literami) podpis oraz pieczęć laboratorium (2)

Zaświadczenie właściwych władz

18. Ja niżej podpisany zaświadczam, że poziom zakumulowanej radioaktywności cezu 134 oraz 137 dla produktów opisanych powyżej nie przekracza:

370 Bq/kg dla mleka, produktów mlecznych, i dla specjalnych produktów żywnościowych przeznaczonych dla niemowląt, oraz 600 bq/kg dla wszystkich produktów wymienionych w aktualnym rozporządzeniu Komisji odnoszącym się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 (1)

Miejsce Data Nazwa (drukowanymi literami) Podpis (2) Pieczęć (2)

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Dla podpisów i pieczęci wymaga się atramentu w innym kolorze niż reszta tekstu.

ZAŁĄCZNIK III

LISTA URZĘDÓW CELNYCH, W KTÓRYCH MOŻNA DEKLAROWAĆ PRODUKTY DO SWOBODNEGO OBROTU NA TERENIE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I

Państwo Członkowskie	Urzędy celne	
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D.E. - voie maritime Bierset - (Grâce-Hollogne) D.E. - voies aériennes et/ou terrestre Bruxelles D.E. - voie aérienne Zaventem D. - voie aérienne	
DANMARK	Każdy port morski oraz lotniczy w Danii	
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg	HZA Lörrach - ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart - ZA Flughafen
	Bayern	HZA München-Flughafen HZA Hof - ZA Schirnding-Landstraße HZA Weiden - ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden - ZA Waldhaus-Autobahn
	Berlin	HZA Berlin-Packhof - ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Grossmarkthallen HZA Berlin-Packhof - ZA Tegel-Flughafen
	Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) - ZA Autobahn HZA Cottbus - ZA Forst-Autobahn
	Bremen	HZA - Bremen ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven - ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven - ZA Rotersand
	Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen - Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen - ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof Hamburg-Harburg - ZA Köhkleetdamm HZA Hamburg-Hamburg - St. Annen-ZA Altona HZA Hamburg-Hamburg - St. Annen-ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof - Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof - ZA Flughafen
	Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen
	Meklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg - ZA Pomellen - Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin - ZA Rostock-Seehafen - Grenzkontrollstelle Rostock- Seehafen HZA Stralsund - ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Flughafen
	Niedersachsen	HZA Lüneburg - Abfertigungsstelle HZA Göttingen - Abfertigungsstelle HZA Hannover – Abfertigungsstelle
	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund - ZA Ost
	Rheinland-Pfalz	HZA Trier - ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn, Gebäude 401
	Sachsen	HZA Dresden - ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden/Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna - ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßentransport) HZA Löbau - ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straûentransport)
	Schleswig-Holstein	HZA Kiel - ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck - ZA Travemünde Grenzkontrollstelle
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνων, Περαια, Κρατικου Αερολιμένα Αθηνων, Θεσ/νικης, Αερολιμένα Μικρας, Βολου, Πατρων, Ηρακλειου, Αερολιμένα Ηρακλειου Κρητης, Καβαλας, Ιωαννινων, Ναυπλιου	

Państwo Członkowskie	Urzędy celne
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aero- puerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irún (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Villagareia (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) St Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre)
IRELAND	Wszystkie urzędy celne
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Ufficio di Sanità aerea di Roma - Fiumicino Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese - Malpensa Ufficio di Sanità aerea di di Bologna - Panicale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontaliera di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre Douanier - Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport - Niederanven
NEDERLAND	Wszystkie urzędy celne
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Repulik Tschechien) Berg (Slowakische Republik) Nickelsdorf (Republik Ungarn) Heiligenkreuz (Republik Ungarn) Spielfeld (Republik Slownien) Tisis (Schweiz) Wien Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Porty lotnicze Lisbon, Porto i Faro, Porty Lisbon i Leixões.
SUOMI-FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartius, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larne, Port of London, Port of Southampton

ZAŁĄCZNIK IV

LISTA PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

Albania

Białoruś

Bośnia i Hercegowina

Bułgaria

Chorwacja

Republika Czeska

Estonia

Węgry

Łotwa

Liechtenstein

Litwa

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

Mołdowa

Norwegia

Polska

Rumunia

Rosja

Republika Słowacka

Słowenia

Szwajcaria

Turcja

Ukraina

Federalna Republika Jugosławii